

FOLK & KIRKE

WWW.KIRKEN.NO/HAUGESUND

APRIL 2016 14. ÅRG. NR. 2

Erfaren fersking

- Jeg er glad for muligheten til å komme tilbake til sentrum, sier bakarøygutt og ny sokneprest i Vår Frelses menighet Sigve Hasseløy Clementsen.

Se side 4

HOPPE MOT VÅR

Vårtegn kan være så mangt. Grønne knopper, gule liljer og varmende sol vitner om håp og vekst. Lekende barn gir liv til byen etter vinterdvalen. Gir oss små glimt av himmel på jord!

Les om paradisi-hopping på side 16

Fra ord til handling

Hva gjør menighetene for at fine tanker om nestekjærlighet blir omsatt til virkelighet? En hel del, viser det seg.

Temasider om diakoni side 8-9

Vil du støtte Folk og Kirke?

Med denne utgaven av Folk og Kirke følger en giro. Vi er svært takknemlige for alle bidrag, men les bladet med god samvittighet uansett! Vi har laget det for deg.

Benytt vedlagte giro.

NYTT FRA KIRKEVERGEN: «Hver stein har et ansikt og forteller en historie»

Kirken i Haugesund forvalter gravplassene i byen for alle byens innbyggere. Uansett hvilket ståsted man har hatt i livet, det være seg til religion, politikk eller annet, skal en bli møtt med respekt, verdighet og omsorg ved gravlegging eller bisettelse. Rammen rundt begravelsen skal være god, og gravplassen skal i etterkant oppleves som et godt sted å komme til med sorg og savn. Våre ansatte har høy oppmerksomhet knyttet til disse sidene ved sitt arbeid. Nylig var gravplassarbeiderne på tur til Belgia for å se på et stort antall større

og mindre gravplasser. I all hovedsak krigsgravplasser. Vi ble imponert og ikke så rent lite ydmyke. Dimensjonene er enorme og perspektivene stikker dypt. Det blir vanskelig å ta inn over seg historier om slag som omfattet 500 000 drepte og savnede. Når man lærer at begravelsene pågår fortsatt, bortimot ukentlig, blir dette ekstra spesielt. Hva har så våre medarbeidere å lære av dette? Jeg tror kanskje budskapet vår guide gjentok igjen og igjen, er det som har satt mest spor: «Each stone has a face and tells a story». Hver stein har et an-

sikt og forteller en historie. Dette kan vi som utgjør gravferdsforvaltningen aldri glemme. Hver seremoni og hver grav er uttrykk for enkeltmenneskers levde liv med alt hva det innebærer. Vi kan aldri tillate oss å tenke på døde, pårørende, graver og monumenter som kategorier, tall eller gjenstander. Som kirkeverge er det godt å kunne si at jeg til dags dato ikke har opplevd klager, men derimot fått mange gode tilbakemeldinger. Respekt, innlevelse og forståelse må komme til uttrykk i alt vi gjør. Det er vår ambisjon også for framtiden.

AV KIRKEVERGE KJETIL NORDSTRØM ■

PROSTENS HJØRNE:

Underlige greier

Musikk er viktig. For meg og en del andre. Det åpner dører inn til ulike rom i oss. En melodilinje kan føre meg fra et rom til et annet. En akkordvending kan berøre noe sårbart. I sorgen og fortvilelsen er det gjerne musikken som følger oss tettest og lengst. I følelsene, i savnet – kanskje også i håpet.

Når diakonen er på sykehjemsbesøk, hvor det kan være beboere som ikke husker så mye lenger – og de stemmer opp med «Herre Gud, ditt dyre navn og ære» - da er musikkens under der. Da deltar forsamlingen. Da åpnes det et rom hvor ordene og tonene gir liv og mening.

Musikken er med oss i alle slags livssituasjoner og sinnsstemninger. Når barn står framme i kortrappra og synger for full hals, blir vi som er tilhørere både berørte, sjarmerte og løftet opp. Når tekst og toner fra Bachs messe i h-moll fyller kirkerommet – og oss – er jeg plutselig en del av noe større.

-Vi nordmenn synger for lite – mye mindre enn før, sier de som har forsket på saken.

Hvem har ansvar for å snu denne trenden?

Jeg opplever i hvert fall at menighetene våre gjør en viktig jobb her.

Det synges på babysang, på 2-års-samlinger og på søndagskolen. I vielse og begravelse. På gudstjenester og møter. På konfirmantleirer. Hver gang vi møtes.

Jeg er glad for alle som bidrar til at vi omgis av sang og musikk på en god måte. Korister og solister. Instrumentalister, dirigenter og kantorer. Dyktige mennesker som fyller oss med viktige impulser.

Den ordløse musikken kan tale veldig sterkt.

En spinkel barnestemme kan løfte en sangtekst sånn at innholdet får en ny dybde.

Samspelet og samsangen involverer meg på en helt unik måte. Underlige greier.

AV PROST RUNE STEENSÆS ENGEDAL ■

Den viktige samtalen

Visste du at kommunen har ansvar for å ivareta dine åndelige behov? Ifølge rundskriv fra Helse- og omsorgsdepartementet fra 2009 er det slik. Men hvordan kan kommunen vite hvilke behov jeg har, da?

Jo, noen må spørre meg. Ha tid. Sette seg ned og lytte til svaret. Gråte med meg og gjerne le når jeg prøver å vitse for å lette på stemningen... Og tåle at de virkelig store, vanskelige spørsmålene står og dirrer i lufta.

Den norske kirkes diakoner er eksperter på denne samtalen. De er faglig rustet til å møte folks åndelige og eksistensielle behov, og er derfor en trygg og selvfølgelig samarbeidspartner for kommunen i denne delen av omsorgstilbudet.

Åndelige og eksistensielle behov kan være så mangt, og trenger verken handle om religion eller kristen tro.

- Vi lytter og møter folk på deres behov, sier Arve Dalby. Han er diakon i Vår Frelsers menighet og ekspert på å møte eksistensielle og åndelige utfordringer hos folk med alvorlige sykdommer og i vanskelige livssituasjoner. Han og kollegene tar praten de fleste av oss vegrer oss for. Praten der spørsmålene er flere enn svarene og fortvilelsen kan være større enn håpet. Likevel kan samtalen gi lindring, håp og mening.

Hva hvis vi alle hadde tatt det som en utfordring? Å lytte og møte folk på deres behov. Kanskje er det ikke vanskeligere enn det. Samtaler om åndelige og eksistensielle tema trenger på ingen måte å overlates helt til ekspertene. «Vi er alle viktige for hverandre» sier Arve.

Les mer om diakoni på side 8-9.

Tove M

INFO OM UTGIVER

DEN NORSKE KIRKE I HAUGESUND

Folk og Kirke – nyheter fra Vår Frelsers, Rossabø og Skåre menigheter. Utgis 6 ganger pr. år. Opplag 13.700.

Redaktør: Tove Marie Sortland, tms@haugesund.kirken.no

Bestilling av annonser: 52 80 95 00 eller post@haugesund.kirken.no, Adr: Kirkekontoret, pb. 612, 5501 Haugesund

Samarbeidspartner layout/trykk: Karmøy Trykkeri as

BEST I LANDET

Ingen av NMS sine 45 gjenbruksbutikker kan måle seg med butikken i Haugesund. I fjor kunne styreleder Ingrid Haraldseid og hennes 70 frivillige sende over 1,5 millioner til misjonsarbeidet. Det var nettoen etter nok et års god drift av butikken bak Vår Frelzers kirke. Her går det i fajanse og malerier, møbler og tekstiler, kopper og kar.

En av grunnene til at det går så bra, er kan hende styreleder Haraldseid. Ingrid, politikkvinne fra 1970, ser lyst på livet, smiler alltid og har orden i sysakene. For øvrig er hun konservativ - det skal vi komme tilbake til.

Denne onsdagen er en av «prisgruppene» i sving. En gruppe damer rydder, vasker, pusser og priser varer som nettopp er kommet inn. På tirsdagene er «kjøpgruppene» på veien. De henter store og små gjenstander. Her er det bare menn, men i butikken står stort sett bare damer. Ingrid har laget vaktplan og de fleste står i butikken to halve dager i måneden. Så blir det overkommelig for de fleste. Nesten alle er pensjonister.

- Kan vi prute her, som på et loppemarked?

- Nei, det kan vi ikke ha. Da blir det ulik praksis og fort misnøye. Men vi har særs rimelige priser. Muligheten for å gjøre et varp er alltid til stede. Et pent krus til ti kroner eller et middagsservise til 4-500 kroner. Jeg tør påstå at de fleste kundene som kommer her, gjør et godt kjøp, svarer Ingrid.

Kjærlighet til misjonen

Hun har ledet styrearbeidet siden hun overtok etter Sven Kjetland for vel tre år siden. Gjenbruksbutikk har NMS hatt siden de tidligere misjonærene Inger Johanne Stangeland og Lise Sævereide var i Danmark for nesten

15 år siden og så slike «gjenbrugser». Fra et mindre lokale i NMS-huset i Øvregata har de nå fått 500 m² i Kirkegata 165.

- Vi drives av kjærlighet til misjonen. Butikken fyller et behov. Og så har vi det kjekt sammen. Her er kaffi, drøs og folk fra mange kanter av Haugalandet.

«Me kan ikkje vera pessimistiske på Gud sine vegne.»

Eneste kvinnelige politi

Ingrid vokste opp i en søskenflokk på seks på gården Sandvik i Erfjord. Gården var uten vei. Skoleveien gikk gjennom utmark og hei en halv time til Bogsund. Skulle de til Stavanger, måtte de ro ut på fjorden, praie rutebåten «Hjelmelandsfjord» eller «Fisterfjord» og klatre opp en leder. På en av sine første byturer minnes hun en politikonstabel som dirigerte trafikken. Det gjorde inntrykk. Veslejenta ville bli politi. Og det ble Ingrid. På politiskolen var de tre damer av 200 elever. Da hun kom til Haugesund i 1970, var hun ikke den første, men den eneste, kvinnelige konstabelen. Vanligvis ble kvinner satt til å

etterforske «jentesaker» og/eller sykkeltyveri den gangen. Ingrid syntes det var mer interessant med etterforskning av innbrudd, sporing og krimteknisk arbeid.

I Haugesund traff hun Jan Haraldseid fra Espevær. De er gift og har fire barn og tre barnebarn. To av barna har bosatt seg i Suldal. Yngstedattera jobber i Stavanger som barnevernspedagog og ene sønnen er snekker i Henningsvær i Lofoten.

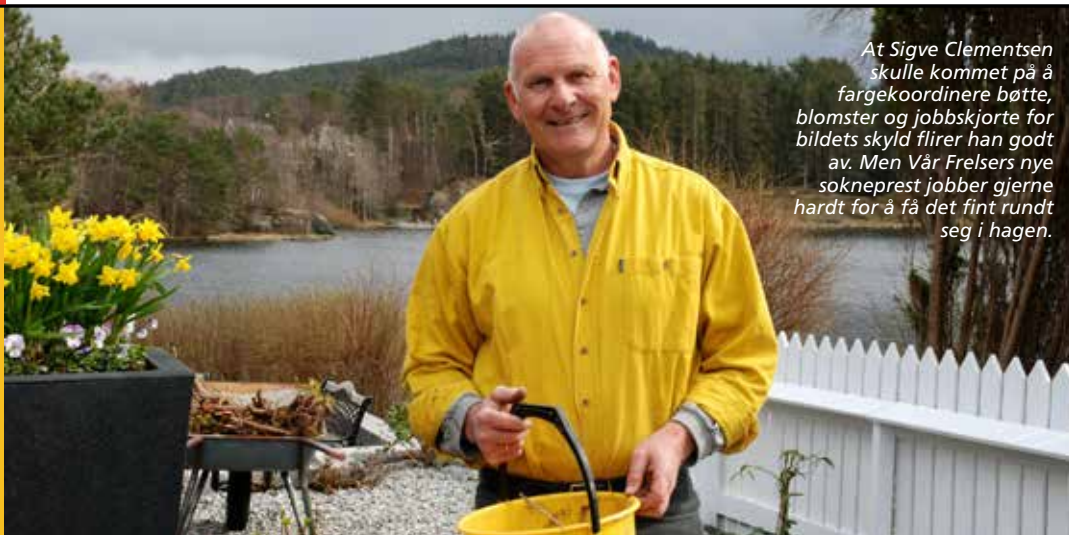
Åndelig hjem

For Ingrid er bedehuset Betania hennes åndelige hjem, selv om hun også trives i Skåre menighet. Hun sier hun er konservativ. Liker talere som forkynner det hun kaller «ein heil Bibel». Mindre oppslutning og færre unge på møtene bekyrrer henne. Men, som Ingrid sier: «Me kan ikkje vera pessimistiske på Gud sine vegne». Mer frimodighet fra kristenfolket selv skulle hun også svært gjerne sett.

«Ingrid er helt topp å jobbe med. Hun ser ikke problemer, bare løsninger», sier en frivillig vi støter borti blant glass og serviser. Selv har Ingrid trukket seg tilbake til bakrommet med listene over vakter i «Gjenbruken» de neste fire månedene. God planlegging er halve jobben også i denne butikken.

Les hele intervjuet på nettsidene våre: www.kirken.no/varfrelser. Her finner du Clementsens tanker om trosopplæring for voksne, om kirkens utfordringer i en ny tid og hva han mener med bibeltroskap.

Sigve Hasseløy Clementsen blir innsatt som sokneprest 1. pinse-dag den 15. mai kl. 11.00 i Vår Frelsers kirke.

At Sigve Clementsen skulle kommet på å fargekoordinere bøtte, blomster og jobbskjorte for bildets skyld flirer han godt av. Men Vår Frelsers nye sokneprest jobber gjerne hardt for å få det fint rundt seg i hagen.

EN GRAVENDE SOKNEPREST

Sigve Clementsen er ikke redd for å brette opp ermene, enten det er for å ta nye tak med hagespaden eller for å grave etter svar i teologifaget. Både vekst og kunnskap har vært viktige stikkord gjennom hans 36-årige prestegjerning. Å få avslutte den i Vår Frelsers menighet betegner han som en «gavepakke».

- Jeg er egentlig ikke en som trenger så mye endringer. Livet byr på så mange variasjoner uansett. Men nå er jeg glad for muligheten det var å få komme tilbake til sentrum, forteller Hasseløy Clementsen. Som trådte sine barnesko på, ja Hasseløy - eller Bakarøy som øya også heter.

Fra 1985 til 2000 var han prest i Skåre menighet, og de siste 18 årene har han hatt arbeidssted i Norheim menighet. Clementsen har siden han ble ordinert i Vår Frelsers kirke i 1980, vært sterkt involvert i trosopplæring og arbeid med barn og unge. Han har i alle år vært engasjert i KFUK-KFUM, også som ungdomsprest i Bærum på 80-tallet.

- Jeg har tenkt en god stund at Norheim fortjente en yngre prest. Men så har årene gått, og jeg har hatt det godt der. Jeg har heller ikke sett for meg at jeg fikk sjansen i Vår Frelsers og hadde ikke frimodighet til å søke i min alder, innrømmer 64-åringen.

Men da Sveinar Medhaug meldte overgang til Åkra, la biskopen kabalen på nytt uten å lyse ut soknepreststillingen. Clementsen fikk såkalt «endring av tjenestested».

- Er det en spesiell måte å forlate menigheten og komme til en ny på?

- Ja, det er jo det. Men jeg gleder meg. Samtidig kjenner jeg at det er vondt å se folk i øynene og si takk for meg i Norheim.

«Saltråk» i språket

Dermed får Vår Frelsers en splitter ny sokneprest, som likevel kjenner menigheten fra slik den var fra før 1970. I barndommen hans var kirka bare til for de store høytidene. Familien gikk i kirka på julaften, og kun det. Fra oppveksten på Bakarøy fikk han blant annet med seg et språk med «saltråk i» som han sier.

- Jeg har alltid blitt mobbet for at jeg var fra Bakarøynå, og sa «kjyttkater» og «skule».

Da var det mer naturlig å vende seg vestover, enn inn mot byen og den «rette» sosiolekten.

- Nå gleder jeg meg spesielt til å være prest på Røvær. Bestefaren min var fisker, og far var sjømann. Jeg var mye ute på sjøen og fisket med far etter at han ble pensjonist. Røvær og Bakarøy har mye til felles, og jeg kjenner sjargongen og mentaliteten begge steder.

KM aktiviserte troen

Som voksen setter han også pris på nærhet til sjøen og det å jobbe hardt med nevene. På fritiden setter han seg gjerne i kajakken og padler ut fra landstedet i Førresfjorden. Eller han graver i jorda og bygger med stein i hagen.

Men hvordan hadde det seg at en bakarøygutt med fiskerfamilie og et distansert forhold til kirka ble til en kunnskapshungri akademiker med prestekall?

- Halve klassen min på gymnaset var engasjert på KM-huset og i Keystone, som da var et av Norges første Tensing-kor. I dette miljøet fikk jeg aktivisert en tro som jeg kanskje ikke visste at jeg hadde.

- Jeg ble ganske fort interessert i å lete etter svar på viktige spørsmål og var med å danne bibelgrupper. Jeg søkte kunnskap og innsikt i teologien, men kunne ikke se meg selv som prest. Etter hvert fikk jeg en trygghet, og jeg ble værende i teologien og kom aldri ut igjen.

- Letingen etter svar utfordret troen min og det fortsetter den å gjøre. Jeg ønsker å finne svarene framfor å bygge en plattform av trygghet der alt er stabilt. Jeg ønsker å formidle noe jeg kan stå inne for og faktisk har

jobbet med for å komme fram til, forteller Clementsen.

Ekte og sant

En som ble ordinert til prest i 1980 har sett en del trender komme og gå i Kirke-Norge. Er det noe i prestejobben som har utkrystallisert seg, noe Clementsen har holdt fast ved gjennom tiårene?

- I andre del av 80-tallet var familiegudstjenester veldig viktig. Prestene var opptatt av at vi skulle være veldig kreative og fange oppmerksomheten til menigheten med nye spennende påfunn. Nå tenker jeg at det jeg sier kan være veldig enkelt, men det skal være ekte og sant. Jeg er kanskje ikke så opptatt av måten noe blir formidlet på, men av innholdet.

I møte med en ny menighet stiller han seg både åpen og lyttende.

- Jeg kommer ikke med ferdige svar, men må lytte meg inn og bli kjent med både planer og menighetsliv.

- «Variert gudstjenesteliv» har vært stikkord for hva man har ønsket i menigheten. Hva legger du i det?

- Jeg har som mål at alle som er til stede i gudstjenesten føler at gudstjenesten er for dem. Jeg er nok ikke tilhenger av reindyrra ytterpunkter i gudstjenestefeiringen. Mine beste gudstjenesteopplevelser er når både barn, ungdom og voksne lager gudstjeneste sammen. Når jeg merker at ungdommene har gjort gudstjenesten til sin egen, og når de voksne synes det er stas og opplever det som en gudstjeneste de kan ta del i og glede seg over.

Barn er bra!-festivalens utvekslingsstudenter Allen Namiya fra Uganda og Mira Mandal fra Nepal har blant annet jobbet på Tirsdagsklubben og Etter skoletid i Udland kirke de siste 7 månedene. Nå skal de være på Hald Internasjonale senter fram til juni, da de drar tilbake til hjemlandet sammen med Joyce Namatovu, også fra Uganda.

OPPSUMMERING FRA UTVEKSLINGSSTUDENT ALLEN NAMIYA (19):

- JEG ER SÅ TAKKNEMLIG

Jeg er så glad for at jeg har fått lov å ha praksistiden min i Udland kirke. Her har jeg fått lov til å ta et steg av gangen inn i dette nye samfunnet og i møtene med så mange nye folk. Og jeg har fått spesielle opplevelser som jeg aldri vil glemme. Det har vært så kjekt å bli kjent med menigheten, en virkelig stor mulighet for meg til å lære og oppleve nye ting.

- Ukas høydepunkt

Hver uke har jeg startet med et stort smil, klar for et nytt kapittel med læring og glede i Guds hus. Jeg har vært heldig å få være med på det meste som skjer i kirka i løpet av uka. Tirsdagsklubben har gitt meg helt nye erfaringer. Jeg hadde aldri trodd at jeg hadde et potensiale for å jobbe med små barn. Da jeg ble fortalt at det ville være bra om jeg involverte meg enda mer i hva barna gjorde, forandret alt seg. Dette har minnet meg om hva Jesus sier om å «la barna komme til meg og hindre dem ikke, for Guds rike hører slike til.»

Etter skoletid er ukas høydepunkt. Der møter jeg en masse barn som først forventet

at jeg skulle skjønne alt de sa. Så prøvde de så godt de kunne å lære meg litt norsk, og det har vært en god opplevelse å lære av barna. Selv de små kan lære oss store noe, det har vært en fin erfaring.

Jeg har blitt virkelig glad i Etter skoletid, drømmen er å starte noe tilsvarende når jeg kommer hjem til Uganda. Det hadde vært så fint for barna der å få denne gode muligheten til å lære noe sammen, oppleve fellesskap og unngå kjedsomhet.

Torsdagen er jeg alltid spent på å møte ungdommene på Tween og KRIK. Det har vært interessant å se hvordan idrett blir brukt til å bringe forskjellig ungdom sammen og å få lære om Gud.

Ut av komfortsonen

På KRIK treffer jeg ungdom omtrent på min egen alder, og det er vel ukas kuleste kveld. Jeg har fått både utfolde meg og blitt utfordret med mange nye idretter, slik som rugby – som jeg aldri hadde drømt om å få spille. Man lærer så lenge man lever! Det har rett og slett vært bra for meg å bli dratt totalt

ut av komfortsonen min.

Jeg har også fått være med på Lys Våken, Tårnagenter og mange andre nye aktiviteter her i Udland kirke. Jeg vokste selv opp i ei kirke, og trodde jeg hadde grei oversikt over hva som vanligvis skjer i en menighet. Men her har jeg virkelig lært mye nytt.

Det tok litt tid for meg å bli vant med søndagsgudstjenesten, og ikke minst at jeg skulle jobbe på søndager! Siden jeg var liten har jeg lært at søndagen var hviledag. Men etter hvert fant jeg stor glede i å jobbe på gudstjenesten, og jeg har også fått innsikt i hvordan lutheranere praktiserer dåp, nattverd, konfirmasjon og hvordan man feirer jul og påske. Jeg har stilt mange spørsmål og er takknemlig for alle svar jeg har fått.

Jeg kommer aldri i mitt liv til å glemme dette oppholdet. Jeg er takknemlig for at Skåre menighet tok imot meg og for at jeg har fått lov å lære og erfare så mye.

Gud velsigne dere alle,

Allen Namiya

- DET HAR VÆRT ET PRIVILEGIUM

Etter kun to år som sokneprest i Vår Frelasers menighet, går ferden videre til Åkrehamn for Sveinar Medhaug. Oppholdet i Haugesund ble ikke så langt som verken han eller menigheten hadde sett for seg, men Medhaug er opptatt av å runde av på en god måte.

- Jeg er veldig takknemlig for tiden jeg har hatt her. Det har vært et privilegium. Akkurat nå kjenner jeg at to ting er sant på en gang: Jeg er lei for å slutte her. Jeg har jo investert litt av meg selv her, og er blitt glad i menigheten. Så det er litt vemodig, selv om det er ønsket. For samtidig gleder jeg meg til å begynne som sokneprest i Åkra, der vi bor, sier Medhaug.

- Jeg har fått lov å være med å sette en god retning for menigheten. Vi har jobbet med både utvalg, søndagsskole og familiegudstjenester. Jeg har satt pris på spennet i gudstjenestefeiringen her. Første påskedag står som et høydepunkt, med flott musikk og høytid. Samtidig har det vært rike familiegudstjenester.

- Hva har du lært i Vår Frelasers som du tar med videre på veien?

- Jeg har lært enda mer om det å jobbe sammen som et arbeidsfellesskap. At det er viktig i endringstider å få nye retninger grunnfestet i menighetsråd og stab. Og så har jeg fått salmepertoaret mitt utvidet! Der skylder jeg kantor Goos ten Napel og organisovikar Njål Steinsland en takk. I tillegg har det vært en ny erfaring å jobbe i en by og et regionsentrum. Jeg har møtt utrolig mange folk, og det har vært berikende.

1. mai holder han sin siste gudstjeneste som sokneprest i Vår Frelasers menighet.

Amalia Aleksandra Smørdal og de andre i Austrheim skolekorps får raskt sving på sakene under marsjtreninga i gymsalen. - Korps er gøy, konstaterer både hun og musikantvennene. - Og til neste år skal vi til Spania! Der blir det nok varmt å marsjere.

AUSTRHEIM SKOLEKORPS:

FULL MARSJ UT I VÅREN

Det må være et av byens sikreste og hyggeligste maitegn: Skolekorpsene marsjerer ut av gymsalen og fyller vårlufta med takt-
faste trommer og trompetklang. Bak ligger beinhard terping.

Når vi besøker Austrheim skolekorps har de ennå ikke helt tatt steget ut av gymsalen. Det vil si, de har utallige utesesonger bak seg, men hvert år må det likevel litt tørrtrening til.

- Da er vi klare til å marsjere igjen! Forrige gang snakket vi om hva som er viktig å huske på. Hva var det?

Nina Heggglund speider utover flokken barn og ungdom samlet i gymsalen på Austrheim skole. Hun er korpsmamma og innkalt eksperthjelp på marsjering. Og svarene kommer.

- Vi skal se tøffe ut! Være stolte, ha rett rygg med haka litt fram.

- Bra! Når vi går i lag ser vi himla stilige ut, forsikrer Heggglund. Hun har tråkket sine barnestøvletter i Haugesund drillkorps, og i voksen alder som instruktør. Med et myndig smil samler hun troppene på geledd. For hver instruks stilner småpratene enda litt mer, og rekkene blir rettere og rettere.

- Det er ikke vits i å holde på hvis vi ikke vil bli gode. Men da må dere godta at vi må øve litt. Vi må repetere og gjøre en god innsats, sier Heggglund, og det er akkurat det korpsset gjør denne ettermiddagen. Slik de gjorde tirs-

dagen før og kommer til å gjøre fram til utesesongdebuten 1. mai.

- Musikk sitter i kroppen

Dirigent Dario Augusto Passera har sluttet seg til rekkene og marsjerer med korpsset sitt etter Heggglunds instruksjoner. Han har dirigert Austrheim i et par år, men har vært korpsdirigent siden 1980. Passera har full forståelse for musikantenes utfordringer.

- Å gå og spille samtidig er jo ikke så lett. Det er det å gå i takt som er utfordringen.

- Hva hvis de mister takten?

- Da jukser vi det litt til, smiler dirigenten og konstaterer fornøyd at terpinga virker. For hver marsj over gymgulvet sitter rytmen enda litt bedre. Instrumentene har de lagt bort, det er bare Heggglunds taktfaste telling som akkompagnerer marsjen. Etter hvert beveger gruppen seg som én organisk enhet, de sprer seg, samler seg, snur og marsjerer fram og tilbake i samme takt.

- Musikk sitter i kroppen. Musikken er jo puls, ikke sant, sier Passera ivrig og knipser rytmisk med fingrene. - Det er derfor musikk kalles det universelle språket, pulsen vår er lik over hele verden.

Travelt hele året

- Er dere i rute til høysesongen?

- Musikken sitter nå, for vi skal ha konsert med Heimdal på bydelshuset. Så har vi første offisielle marsjering 1. mai. Men vi har hatt kort tid på oss! Alle tror vi øver til 17. mai hele året, men vi har det travelt med andre ting. Det er konkurranser og konserter hvert semester, og i julen har vi jo et eget repertoar.

- Husk holdning! roper Heggglund, og store og små musikanter blir med ett noen centimeter høyere. Nå er det trommene som styrer takten, og slagene smeller mellom slengtau og ribbevegger. De minste går til slutt, og hiver diskret inn et ekstratrinn her og der for å følge med.

- Det ser himla bra ut! roser Heggglund. «Gardendingen» sitter som et skudd, stegene «liten firkant» er øvd inn på rekordfart og musikanter fra 2. klasse til 2. videregående er kanskje akkurat så stolte som de ser ut.

- Veldig bra! Dette kommer til å gå kjempebra, konstaterer instruktøren.

Jarl Ole Roppestad og Rune Ingvaldsen trives godt med arbeidet på gravplassen.

- Vi er en god gjeng som jobber godt i lag, konstaterer Ingvaldsen.

HVA GJØR EN GRAVPLASSARBEIDER?

En gravplassarbeider driver ikke bare med begravelser. Rune Ingvaldsen har bruk for både skogbruks- og naturforvaltningsbakgrunnen og erfaringen som betongentreprenør. Evnen til å kommunisere med folk i skjøre situasjoner kommer også godt med.

- Hverdagen er så mangt! svarer Ingvaldsen når vi spør hva jobben som gravplassarbeider egentlig går ut på.

- Hovedoppgaven er å legge til rette for begravelser. Vi finner et gravsted, enten det er en grav fra før eller en nytt sted. Alt skal være klart på forhånd, og vi følger til graven etter seremonien også. Det er det ikke alle gravplassarbeidere som gjør, men her i Hauge-

sund gjør vi det. Vi senker kisten og legger på blomster etterpå. Alt må fungere akkurat som det skal, det er et ømfintlig område å jobbe med, forteller Ingvaldsen.

Han trives godt med nøyaktighetsarbeid og detaljer, registreringer og målinger.

- Ja, man bør vite en del om kart og oppmåling. Spesielt på de gamle gravplassene må vi være voldsomt nøyaktige.

- Givende arbeid

- Hvordan påvirker det deg å jobbe så tett på gravferder hele tiden?

- Det kan være utfordrende, selv om alt blir en vane. Men skjøre ting som barnebegavelse gjør inntrykk. Da blir det sårt og trist. Likevel, arbeidet er givende. Det andre veier opp for at det ikke blir sorgtungt hele dagen.

Med «det andre» viser han blant annet til ansvaret for alt av grøntanlegg tilhørende byens gravplasser. Vedlikehold av bygninger og

veier. Stell av graver. Anleggsgartnerarbeid.

De sju som er ansatt ved gravplassen har litt ulik type arbeid, avhengig av bakgrunn og kompetanse. Ingvaldsen trekker fram oppussingen av Vår Frelsers kirke som en kjekk ting å ha vært med på.

- I tillegg skal man ha god innsikt i gravferdsloven. Jeg liker å lese lovverk og sette meg inn i ting. Vi har også en del kontakt med brukere. Det er et skjørt område, folk er i en spesiell situasjon når de tar kontakt med oss. Det kan bli sårt om det oppstår småfeil, og det er viktig å ha det så fint som mulig på gravplassen.

Nå står den travleste sesongen for porten. Vår og sommer betyr plenklipping og ekstra mye vedlikehold av grøntområdene.

- Heldigvis har vi det kjekt på jobb! Vi er en god gjeng på gravplassen, som arbeider greit i lag, konstaterer Rune Ingvaldsen.

I april var de ansatte på gravplassen på tur til Belgia. Enorme krigsgravplasser var både til ettertanke og faglig interessant. Se ellers kirkevergens kommentar på s 2.

AV TOVE MARIE SORTLAND ■

AMIGOS – BARNEKLUBBEN PÅ IMI-HUSET

Amigos holder til på IMI-huset på Brakahaug. Det rekrutteres barn både fra nærområdet til IMI-huset og fra hele søre bydel i Haugesund. Dette barnarbeidet er en del av Acta Normisjon Rogaland sitt arbeid blant barn og unge og er tilknyttet Normisjon IMI Haugesund.

Samlingene er annenhver tirsdag. Alle jenter og gutter fra 6-10 år er velkommen. Eldre barn som har vært med tidligere, får tilbud om å bli med som MINI-ledere. Da hjelper de til både med program og matlaging, noe som er både lærerikt og populært.

Programmet er variert med hobbyaktiviteter, baking, matlaging, turgåing, skattejakt, spill og dramatisering. På våren har vi karneval mens det er julevandring i desember. Amigos har også flere ganger vært på gårdsbesøk i Førresfjorden, noe som var svært populært. Vi fikk hilse på kaniner og høner

og sanke egg. Stor stas å grille på bål og klatre i jungeltau! Ellers finnes det skog og mark i nærområdet til IMI-huset, som gir fine muligheter til å være ute i naturen. Som avslutning på våren inviteres familiene til å bli med på grilling og leker ute.

På hvert møte er det samling med andakt og sang. Av og til lærer vi også nye sanger. Tema for andaktene er ofte personer eller fortellinger både i Det gamle og Det nye testamentet. Leker eller aktiviteter hører med hver gang. Og noen ganger prøver vi oss med dramatisering av fortellingene fra Bibelen. Til avslutning samles vi i ring og synger «Vi tar hverandres hender» og leser velsignelsen.

Vi har kjekke lokaler på IMI-huset og god plass til flere barn. Hvis noen har lyst å bli med i Amigos så ta kontakt på tlf. 97546380.

AV AMIGOS-LEDER ODDVEIG BERGSAGER ■

Amigos-gjengen dramatiserer gjerne bibelfortellinger, her er det bryllupsfesten i Kana som blir spilt ut på Brakahaug.

Anne Birgitte Bødtker Ruus og Tor Jakob Bjørndal er diakoner i Rossabø menighet. – For oss er det viktig at både unge og eldre opplever en tilhørighet til kirka si, og også et raust og omsorgsfullt gudsbilde, forteller de.

- DIAKONI ER... Å SE DEN SOM VIL BLI SETT

Jenta er gjerne umerkelig til stede. Stille, i utkanten av gjengen. Tunge tanker lukker både blick og munn. Men håpet er å bli sett, gjerne av et voksent blick uten vurdering eller dom.

Diakoni blir ofte forklart som «kirkens omsorgstjeneste». Naturlig nok innebærer det flere ulike tilnærminger, alt fra miljøvern og internasjonal rettferdighet til besøkstjeneste og sorgsamtaler.

Men i mange tilfeller handler diakoni rett og slett om å se og *anerkjenne* den andre.

- Ja, dette er noe vi har et spesielt fokus på. Vi ser at det er en del barn og unge som trenger denne voksne personen, som kan være der for dem, høre på dem, ta vare på dem og se dem.

Jeg merker at det er viktig at menn er med i arbeidet for barn og unge, spesielt for guttene, sier Tor Jakob Bjørndal.

Han har ansvaret for barne- og ungdomsdiakonien i Rossabø menighet, mens Anne Birgitte Bødtker Ruus har ansvaret for eldrearbeidet, samt å lede hele diakoniarbeidet. Hver har de 50% diakoni-stilling i tillegg til annet arbeid i menigheten, Bjørndal som trosopplærer, Ruus som daglig leder. Ruus koordinerer også sorggruppearbeidet i distriktet.

Eierskap og mestringsfølelse

De to er samlet av Folk og Kirke til en prat om hva som er deres hovedfokus i menighetens omsorgsarbeid. Og uavhengig av aldersgrupper er det noen behov som blir ekstra tydelige for de erfarne diakonene:

- Det å bli sett, få eierskap og mestringsfølelse er viktige for alle, uansett om de er barn eller eldre, sier Ruus.

- Jeg bruker mye ros, og leter etter ting som de er gode på, enten det er tegning eller fotball.

En klapp på skulderen kan også være nok. Mange vokser flere hakk da, forteller Bjørndal, og legger til:

- Respons er i det hele tatt viktig! En del barn og unge kan trenge den voksne personen som bekrefter dem. Og som hjelper med både livsmestring og livstolkning.

- Hva legger du i det?

- Det jeg ønsker som diakon er to ting: For det første at kirka er et godt sted for dem å være. «Møteplassen – kjerka sør i byn» har vi som visjon. For det andre er det at barn og unge møter et raust og omsorgsfullt gudsbilde. Nåde og oppstandelse er viktigere enn synd og død, sier Bjørndal.

Gud elsker hver eneste en

Eldre-diakonen samstemmer. Dette er et minst like viktig tema i livets slutfase:

- Det var en sykepleier som sa til meg at det virket som om det var de kristne som hadde det verst som eldre. Når de vet at de skal dø, kan de få store problemer hvis forkynnelsen de har opplevd stort sett har handlet om skyld og synd i stedet for nåden. Vi skal ikke la være å prate om synd og skyld, men hovedfokuset skal være på at Gud faktisk elsker hver eneste en. Selv om livet ikke ble som man ønsker, så vil Gud ha med oss å gjøre. Det gjelder alle, uansett alder.

Fra ganske ung alder er det en del barn som mister noen nær dem. De opplever kanskje en skilsmisse, og de takler det veldig forskjellig.

Gjennom trosopplæringsarbeidet møter vi

både disse og barn og unge med andre typer utfordringer. Enten er det psykiske utfordringer, eller med vansker som gjør at de opplever seg annerledes. Det kan også være sosial angst eller prestasjonsrelaterte ting. Mange av utfordringene de opplever kan skydes dårlig selvbilde, forteller Ruus.

En åpen holdning

- I noen tilfeller er den gode samtalen viktig, legger Bjørndal til, i andre tilfeller er det bare rein omsorg som trengs. Ellers kan løsningen ofte være å gi oppgaver etter evne, og dermed skape mestring. Da kan vi oppleve at de blomstrer opp og finner tilhørighet. Akkurat det er viktig for oss, at de opplever fellesskap, og får følelsen av å høre til en plass.

Både Bjørndal og Ruus forklarer diakoni med en egen holdning i møte med andre folk.

- Det er å møte andre med et åpent sinn, og vise at «det er kjekt å se deg»!

- Og ikke minst vise at vi er likeverdige. Barn og unge betyr like mye for fellesskapet som voksne gjør, sier Ruus, og trekker også parallellen til holdningene vi har til flyktninger og hvordan vi som samfunn løser flyktningeproblematikken.

- Som kristne har vi ansvar for andre mennesker. Vi tror på en Gud som elsker alle, og som har gitt alle samme verdi. Det er viktig både for forkynnelsen vår, og for hvordan vi oppfører oss mot hverandre. Som kristne skal vi lage inkluderende fellesskap, avslutter Ruus.

- DIAKONI ER ... Å TA DEN VIKTIGE SAMTALEN

Samtaler med mennesker på kontoret, hjemme hos folk og på gata preger ofte arbeidsdagen for diakon Arve Dalby. Likevel er det ett samtale-område han alltid har brukt litt ekstra tid på.

er en del av ressursene på avdelingen der.

- Det er jo ikke alle som tilhører Den norske kirke, vi spør ikke etter kirketilhørighet. Alle som ønsker kan be om samtale med oss fra Den norske kirke, men får vi spørsmål om det forsøker vi å formidle kontakt med deres eget tros- eller livssynssamfunn.

Tro og tvil

- For en utenforstående kan det virke som et tungt og vanskelig område, hvilke arbeidsmetoder bruker du i møte med syke og døende?

- Det handler om den gode samtalen, og om å være tilgjengelig for samtale. Ikke bare samtaler om religiøse tema, men alle eksistensielle samtaler. Ofte snakker vi om tro og tvil, men også andre tema som blir viktige når livet enten går mot slutten eller blir dramatisk endret av sykdom. En samtale kan være lindrende. Å dele vanskelige ting kan være smertelindrende, det finnes mange slags smerter. Jeg kan ikke ta bort smerter, men noen ganger være med å lindre. Å arbeide tverrfaglig er viktig i dette arbeidet, pleiere, lege, fysioterapeut, sosionom og diakon/prest har alle viktige oppgaver i den lindrende behandlingen.

- Hvordan møter du slike tunge, vanskelige tema?

- Jeg lytter. Jeg prøver å møte folk med de behovene de har, og møter dem på det. Noen ganger har vi ritualer, vi ber, leser, eller har nattverd og velsigner. Oppgaven kan være med å bidra til å se håp hos folk, også når livet

går mot slutten. Det er også viktig å gi mulighet til å snakke om døden.

- Opplever du det personlig utfordrende å ta slike samtaler?

- Det er viktig å ha en avklaring i eget liv, men mange ganger er det utfordrende. Særlig de gangene en møter folk en identifiserer seg med, kan det så klart være ekstra utfordrende, sier Dalby.

Høy kompetanse

Både personlige og faglige egenskaper er gode å ha i møte med et krevende arbeidsområde. Dalby har en videreutdanning fra Menighetsfakultetet i «Omsorg ved livets slutt: samtale med alvorlig syke og døende» i tillegg til pastoralklinisk utdannelse, en utdannelse alle sykehusprester må ha.

Høy kompetanse på området gjør Dalby og kirken til en viktig samarbeidspartner for kommunen. På sykehusene finnes sykehusprester, men kommunen har også ansvaret for stadig flere alvorlig syke som ikke er på sykehus. Samhandling med helse og omsorgstjenesten er en viktig del av jobben for Dalby.

- Personalet i pleie og omsorgstjenesten er en svært viktig ressurs i dette arbeidet og de gjør en veldig god jobb, understreker diakonen.

- Noen ganger er det heller ikke så mye som skal til. Holdningen man har er gjerne viktigere enn antall minutter til rådighet.

- Som diakon har jeg alltid brukt litt ekstra tid på omsorg ved livets slutt. Det handler om lindrende behandling av alvorlig syke mennesker. I kirkeloven står det at menigheten skal ha et særlig fokus på syke og døende, og at vi skal legge til rette for at åndelige og eksistensielle behov blir møtt, forteller Dalby, og legger til at samtaler med av alvorlig syke mennesker og deres pårørende er noe alle diakoner og prester holder på med.

Stort behov

Likevel, Dalby har nå fått anledning til å konsentrere seg særlig om denne spesielle oppgaven. Behovet er større enn han kan dekke, og fra høsten av skal han bruke 40% av arbeidstiden sin kun på såkalt «palliativt arbeid», lindrende behandling. Menigheten bruker av diakonifondet – testamentariske gaver og andre større gaver - for at Dalby skal få bruke sin ekspertise til å nå enda flere innenfor fagområdet. De tre siste årene har han hatt en samarbeidsavtale med Vardafjell helsehus, og

- DIAKONI ER... Å VÆRE MED Å INTEGRERE ASYLSØKERE

asylmottak som en av Udland kirkes nærmeste naboer, er utfordringen blitt svært aktuell.

- Det er veldig viktig at vi fokuserer på dette i diakonien, sier soknediakon Lisbeth Skilhagen Haaheim. Hun har inngått et nært samarbeid med Nordre Misjonskirke om å ta imot asylsøkerne. Også velforeningen i Uradalsgrenda er en samarbeidspartner, i tillegg til Røde Kors, Kirkens Bymisjon og Folkehjelpen.

- Det har blitt laget et skjema for å hjelpe asylsøkerne til å finne aktiviteter de kan bli med på. Nå trengs det frivillige som kan følge dem

til aktivitetene, sier diakonen.

Tidligere i vår samarbeidet menigheten og Misjonskirken om en velkomstfest for beboerne på mottaket i Uradalsgrenda 7.

- Den ble veldig vellykket! Vi var 90 stykker til sammen, hvorav 30 fra mottaket. Diakoniutvalget i menigheten er sterkt involvert i dette arbeidet, og også besøkstjenesten. Diakonikonfirmanter hjalp også til på festen, forteller Lisbeth Skilhagen Haaheim.

I den siste tiden har diakoni i Skåre også handlet om hvordan flyktninger og asylsøkere blir tatt imot i bydelen. Med et nyetablert

Velkommen til gudstjeneste

Hver søndag feires det gudstjeneste i byens menigheter. De varierer gjerne i form og innhold, men har en ting til felles: DU er hjertelig velkommen til dette fellesskapet av ulike mennesker, små og store, gamle og unge.

Ring 52 80 95 00 for kirkeskys – Vi henter deg gjerne!

Alle søndagsgudstjenester i Vår Frelzers, Skåre og Rossabø menigheter starter kl. 11.00 hvis ikke annet er annonsert.

ROSSABØ MENIGHET

Søndag 1. mai:
Gudstjeneste

Søndag 8. mai:
Gudstjeneste.

Søndag 15. mai:
Pinsegudstjeneste

Lørdag 21. mai:
Ortodoks gudstjeneste

Søndag 22. mai:
Gudstjeneste

Søndag 29. mai:
Gudstjeneste

Søndag 5. juni:
Lekeplassgudstjeneste. Mulighet for grilling, lek og kos. 3-åringene får invitasjon i posten!

SKÅRE MENIGHET

Høymesse i Udland kirke
hver søndag kl. 11.00.

2. pinsedag mandag 16. mai:
Økumenisk utegudstjeneste på Krosshaugen.

KULTURKIRKEN SKÅRE

"Vi vil skape en møteplass mellom himmel og jord for det brede lag av folket, der vi vil samle ulike kulturkrefter og formidle kulturuttrykk gjennom nye og eksperimentelle former."

Søndag 22. mai kl. 18.00:
«Messe for Gud og hvermann»

Følg med på annonsering se www.kirken.no/skare, velg Kulturkirken Skåre.

ÅPEN KIRKE

Udland kirke er åpen alle hverdager i kontortiden – i tillegg til når det er arrangement i kirken. Kirkerommet kan brukes til stillhet og bønn. Lysgloben kan brukes til tenning av lys.

Bønn

Hver søndag kl. 10.30 i Udland kirke. Vi følger skoleruta. Kontaktperson: Anne Berit Emmerhoff : Tlf 480 400 50.
Kirkekaffe for alle i Udland kirke etter gudstjenesten.

Søndagsskole

Hver søndag kl. 11.00 i Udland kirke (utenom gudstjenester for små og store)

Søndagsskole samtidig som gudstjenesten. For barn fra 0 år.
"Hellig Uro" for barn fra 4. klasse i Udland kirke.

VÅR FRELSERS MENIGHET

VÅR FRELSERS KIRKE

Søndag 1. mai:
Kl. 11.00: Høymesse. Dåp. Nattverd. Avskjed med sokneprest Sveinar Medhaug.
Kl. 17.00: Misjon- og solidaritetsgudstjeneste for konfirmantene.

Torsdag 5. mai Kr. Himmelfartsdag
kl. 11.00: Høymesse. Dåp. Nattverd.

Søndag 8. mai:
Høymesse. Dåp. Nattverd.

Søndag 15. mai Pinsedag:
Høytidsmesse. Dåp. Nattverd. Innsettelse av sokneprest Sigve Hasseløy Clementsen.

Tirsdag 17. mai Grunnlovsdag
kl. 11.45: Festgudstjeneste.

Søndag 22. mai:
Familiegudstjeneste. Dåp.

Søndag 29. mai:
Høymesse. Dåp. Nattverd. Søndagsskole.

Søndag 5. juni:
Høymesse. Dåp. Nattverd.

Søndag 12. juni:
Familiegudstjeneste. Dåp. Sommerfest.

Morgenbønn onsdag kl. 08.30 i «Det stille rom» i menighetshuset.

Formiddagsandakt hver fredag kl. 11.00 i Vår Frelzers kirke.

RØVÆR BEDEHUSKAPPELL

Søndag 22. mai
kl. 14.00: Gudstjeneste.

Søndag 19. juni
kl. 14.00: Gudstjeneste.

Kristi Himmelfart og pinse

Torsdag 5. mai feirer vi Kristi Himmelfartsdag. I Vår Frelzers kirke er det høymesse med dåp og nattverd.

Søndag 15. mai er det 1. pinsedag og pinsegudstjeneste i alle byens kirker.

Mandag 2. pinsedag er det tradisjonen tro økumenisk gudstjeneste på Krosshaugen kl. 11.00. Broder Haavar Simon, Dominikanermunk og pater i St Dominikus kloster i Oslo, holder prekenen. Keystone Singers

blir med.

Hva er egentlig pinse?

Pinse er festen som markerer at Den hellige ånd ble sendt til disiplene. Ordet pinse kommer av det greske ordet «pentekoste», som betyr den femtiende, noe som gir mening når man husker at pinse feires 50 dager etter påske.

«Den hellige Ånd blåser liv i de gamle fortellingene, og troen blir til. Den hellige ånd og

pinse hører sammen; det usynlige nærværets høytid. Som en stille pust eller kraftig vind drar Ånden gjennom livet, usynlig i seg selv, men med synlige konsekvenser. Vi kan ikke se Ånden, men sporene hennes finnes overalt. Der hvor mennesker reises opp, der hvor rettferdighet og sannhet vinner frem, der hvor kontakt skapes og mening blir tydelig.»

Anne Berit Evang, prest

DØPTE

UDLAND KIRKE

14. februar:

Emma Louise Eide Bersaas

28. februar:

Markus Ellefsen Gaard

6. mars:

Live Solvi Nordstrøm
Jorunn Solvi Nordstrøm
Elisabeth Solvi Nordstrøm

13. mars:

Henry Brathole

10. april:

Ole Jakob Aune
Olivia Spångberg Nicolaisen
Vilma Dankel Seim
Leah Ekrene Sørensen

17. april:

Aron Fejz Kastrati

VÅR FRELSERS KIRKE

14. februar:

Aksel Sjørnsen

21. februar:

Johannes Kromath Waage

28. februar:

Lise Melba Iversen Eike
Vanja Marie Mæland Larsen

6. mars:

Even Leirvåg

13. mars:

Kornelia Dypå Berkvik
Olivia Dypmyr Håland
Max Helge Haugen
Vetle Larsen Nilsson

20. mars:

Jarl Knutsen Lokna

27. mars:

Stephanie Paje Støle

3. april:

Lucas Nævdal Karlsen

10. april:

Lærke Cornelia Ernst-Susort
Kevin Hansen-Kluge
Wincy Alison Waithira Løland
Fredrik Grannes Milje
Emilio Andre Welde

17. april:

Luna Phillips Aarak
Maria Haugland
Mathias Vikøren Svåsand
Hanna Coomans Tørresdal

ROSSABØ KIRKE

21. februar:

Emily Andersen
Karsten Enoksen Forberg
Sebastian Gjesdal Haugsnes
Oskar Kleppstø-Pløen
Thea Cecilie Larsen

28. februar:

William Hollekim Gudmundsen
Martine Eriksen Slørdahl
Sigrid Stavland Sørenes

13. mars:

Edel Øvsthus Hauge
Tobias Heggebo

27. mars:

Sigrid Taraldsøy Holtskog

17. april:

Liam Strand Pedersen
Vanessa Rose Vestre

Herren skal bevare din utgang og din inngang fra nå og til evig tid. Salmenes bok 121, 8

STEDT TIL HVILE

SKÅRE MENIGHET

Bodil Marie Saltveit f. 1934
Martha Bertelsen f. 1922
Jenny Halleraker f. 1929
Stein Larsen f. 1956
Sigbjørn Hoftun f. 1958
Edith Dorthea Knutsen f. 1931
Martha Anne Malene f. 1915
Elleflåt f. 1915
Sverre Pedersen f. 1932
Ansgar Steinsnes f. 1927
Marit Østensjø f. 1955
Evelyn Kristiansen f. 1941
Emma Thune f. 1927
Terje Bernhard Rossebø f. 1938
Alv Hauge f. 1926
Sverre Ivar Lae f. 1924

ROSSABØ MENIGHET

Bergliot Antonsen f. 1918
Magne Eike f. 1930
Sigrid Johanne Bråtveit f. 1926
Kari Steensland f. 1920
Petra Lovise Nedhaugen f. 1926
Reinert Johan f. 1936
Møller Anfinsen f. 1918
Knut Jacobsen f. 1918
Gretar Sævar Sverrisson f. 1948

Einar Sigurd Risanger f. 1936
Ernst Fosen f. 1954
Karstein Halfdan Reine f. 1924
Jan David Larsen f. 1927
Ingart Arthur Knutsen f. 1932
John Trygve Breivik f. 1929
Gerd Lise Helgesen f. 1939
Dagmar Erland f. 1934
Frank Larsen f. 1931
Bjørg Gunvor Osland f. 1926
Ally Irene Osa f. 1932
Solbjørg Havnerås f. 1946
Roald Rossebø f. 1950
Else Bårdsen f. 1917
Ragnhild Thørdal f. 1915
Fredrik Waage-Rasmussen f. 1922
Anna Marie Lie f. 1927
Hans-Henrik f. 1931
Rossebø Hansen f. 1935
Lars Kjetland f. 1931
Kristian August Hansen f. 1931

VÅR FRELSERS MENIGHET

Gretha Iren Johansen f. 1951
Kari Knudsen f. 1922
Joan Irene f. 1924
Mackay Kristensen f. 1928
Eva Stange Hansen f. 1928

Kristoffer Fotland Jensen f. 2016
Anne Gurine Nagell f. 1919
Gunnlaug Bergliot f. 1920
Sørensen f. 1953
Lilly Hjørdis Salomonsen f. 1925
Margit Ingrid Andrea f. 1919
Johnsen f. 1925
Sigrid Thorbjørg Bua f. 1926
Lykke Ovedie f. 2016
Tønnesen Nilsen f. 1924
Mary Juell Knutsen f. 1934
Rudolf Marthon f. 1934
Sigurdsson f. 1933
Kjell Anton Nesse f. 1935
Leif Gustav Wee f. 1929
Tordis Melkevik f. 1931
Leif Karl Abelsen Are f. 1924
Magda Eikeland f. 1930
Grace Kathryn f. 1928
Bauer-Nilsen f. 1935
Emil Birkeland f. 1925
Kari Døsen f. 1929
Marta Hagland f. 1929

UTSIRA KIRKE

Sigvald Hansen f. 1929

ANDAKTEN:

NÅR LIVET BLØR

Vi opplever mange ganger at livet er vanskelig: sykdom, sorg, ensomhet, motgang og andre ting gjør oss sårbare og fortvilet. Dagene kommer og går og det nytter ikke å flykte unna «når livet blør», men vi utfordres til å finne hjelp som kan ta hånd om det som er vondt. Når livet blør trenger vi hverandre. Når livet blør skal vi få komme til Gud med det som er vanskelig.

Ingenting er for lite og ingenting er for stort. En bønn som ble skrevet av St. Patrick i det 5. århundre uttrykker dette, også for oss som går omkring med hvert vårt i våre liv:

For å bli bevart trygt hos Gud
Måtte Guds styrke lede oss.
Måtte Guds kraft bevare oss.
Måtte Guds visdom gi oss kunnskap.
Måtte Guds hånd beskytte oss.
Måtte Guds vei lede oss.
Måtte Guds skjold forsvare oss.
Måtte Gud vokte oss mot den ondes snarer
og fristelsene i verden.

Måtte Kristus være med oss
Kristus over oss
Kristus i oss
Kristus foran oss.
Måtte din frelse Herre, Alltid være vår
Denne dagen og i all evighet.
Amen.

Fred være med dere!

STOR BEGEISTRING FOR H-MOLL MESSEN

”Musikken som ble framført var faktisk av en standard jeg vil tro de aller fleste kor med samme amatørbakgrunn vil misunne byens kantori.” Anmeldelsen i Haugesunds Avis av Vår Frelzers kirkes kantori målbar publikums begeistring etter en svært vellykket

konsert søndag 17. april. Goos ten Napel ledet kantoret sammen med svært dyktige solister og musikere fra Stavanger Symfoniorkester gjennom den to timer lange messen. Dagen etter ble samme konsert framført i Stavanger Domkirke.

- LÆRERIKT MED FASTEAKSJON

Andreas Nilsen Runde, Andreas Skeie Aksdal og Jacob Andreas Hausken syntes det er en meningsfull del av konfirmanntiden å hjelpe mennesker i nød.

I tett tåke tråklet byens konfirmanter gatene tirsdag 15. mars. Oppdraget var å samle inn penger til rent vann og nødhjelp. - Vi lærer at det kan være både gøy og lærerikt å hjelpe

folk, sa Andreas Nilsen Runde. Til sammen ble 211.262 kroner samlet inn i Haugesund til Kirkens Nødhjelps arbeid i katastrofeområder.

NYTT MISJONS-PROSJEKT I NEPAL

Skåre menighet satses nå på et nytt misjonsprosjekt etter at avtalen med «Helsehager i Mali» er avsluttet. Valget falt på prosjektet «Okhaldunga i Nepal».

Prosjektet handler om å støtte et sykehus som også er støttet av NORAD. Det har vært et stort jordskjelv og alt skal bygges opp igjen.

- Misjonsutvalget legger også vekt på eksisterende engasjement i Skåre menighet ved at vi har tidligere misjonærer som har vært i Nepal. At det også er bosatte flykninger fra Nepal i menigheten spiller også

inn i utvalgets vurdering. Da med tanke på at det kan bli godt integrert i menighetens ulike aktiviteter og fellesskap. Målsettingen er å samle inn 50.000 kroner pr. år og å arrangere misjonsmøter med de som er kjent med prosjektet fra tidligere, skriver daglig leder Tom Landås.

Normisjon presenterer prosjektet på følgende måte:

Normisjon er en viktig støttespiller til Okhaldunga sykehus, som drives av United Mission to Nepal. Sykehuset, som ligger 8 mil fra Mount Everest, er det eneste i et område med over 250.000 mennesker. Sykehuset hadde 32 sengeplasser, men behovet økte dramatisk når veiene ble bygget ut. Dette er en av grunnene til at man er midt i utbyggingen av sykehuset, som nå er godkjent for 50 sengeplasser. Det nye sykehuset bygges jordskjelv-sikkert og skal tåle styrke 9 på Richters skala.

Smånytt

På menyen sto lammelår med fløtegratinerte poteter og hjemmelaget karamellpudding til dessert.

EN GOD PÅSKEMIDDAG

Påskeaften inviterte Vår Frelzers menighet sammen med Ttre og Rema 1000 Bytunet til gratis påskemiddag. Invitasjoner ble delt ut på byen til rusmisbrukere og andre som trengte et positivt avbrett i en kanskje altfor stille bypåske.

- Det ble en veldig god opplevelse, jeg har fått gode tilbakemeldinger både fra ansatte og frivillige. Det var godt å møtes på menighetshuset, og Kepa og Rema hadde lagt alt nydelig til rette for oss, forteller diakon Arve Dalby, som også har vært ute i byen og truffet flere takknemlige middagsgjester.

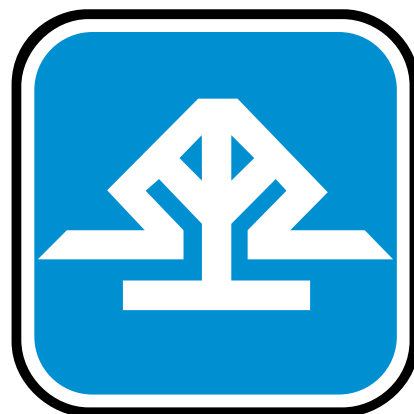
SØNDAGSSKOLEN TRENGER LEDERE

I Udland kirke er søndagsskolen en svært viktig møteplass. - Gjennom Udland kirkes historie har det faktisk at søndagsskolen er samtidig med gudstjenesten vært svært viktig for menigheten. Nå har vi behov for flere medarbeidere. Kanskje dette er noe for deg? spør daglig leder i Skåre, Tom Landås.

BLI MED PÅ HØSTTUR TIL TØNSBERG

Årets høsttur 22. - 26. august går til Tønsberg og Kristiansand. Reiseledere er diakon Arve Dalby og Norodd Stavenjord. Bli med på en hyggelig tur i et trygt og trivelig fellesskap! Turen arrangeres av Vår Frelzers menighet i samarbeid med Hermon reiser, og er åpen for alle i Rossabø, Skåre og Vår Frelzers menigheter. Programmet inkluderer blant annet tre netter på Quality Hotel Tønsberg, en natt i Kristiansand, kjekke utflukter, morgensamlinger og hyggekvelder på hotellet.

For påmelding og mer informasjon, ring sentralbordet på 52809500, eller se programmet og meld deg på på www.kirken.no/haugesund, velg PÅMELDINGER.

Haugesund
Sparebank

iMi
BEGRAVELSESBYRÅ

50 år i Haugesund

Døgnvakt: 52 70 19 70

Tradisjonsrikt og moderne i nye lokaler

Strandgata 196

Kundeparkering

Egne solister og pianist

Utstilling av gravstein

www.imibb.no

**VI TAR TAK
FOR DEG!**

Vi reparerer og legger nye tak hele året.
Gratis befaring og skriftlig tilbud er en
selvfølge hos oss. Pensjonistrabatt.

Profftak Rogaland AS

Vi tar tak for deg

**Ta kontakt for
gratis befaring**

Telefon 45 03 03 45
post@proff-tak.no
www.proff-tak.no

Annonser

<p>Hillesland Telefon: 52 73 74 00 E-post: post@hillesland.kontor.no Åpningstider: 8-16 (mandag - fredag)</p>	<p>Svelland Bygg as Haraldsgt. 140 – 5527 Haugesund</p>	<p>ALF LEA & Co www.dykk.no</p>	<p>iDrift - alltid på</p>
<p>HAGIA Haugesund Bønesveien 70, 4260 Torvastad Tlf. 52 84 67 88</p>	<p>Handelsbanken </p>	<p>Ferkingstad og Alsaker RÅDGIVENDE INGENIØRER VVS - MRIF</p>	<p>RESTAURANTMAT - LEVERT PÅ DØREN Tlf. 52 84 67 88</p>
<p>Meglerhuset Solveig Hansen AS Statsautoriserte eiendomsmeglere Haraldsgaten 90 • 5501 Haugesund • Tlf. 52 70 36 00 www.solveighansen.no</p>	<p>Handelsbanken </p>	<p>TOOLS MASKINFORRETNINGEN TOOLS BUTIKKEN PÅ RAGLAMYR Tlf. 52 86 49 00 • Fax. 52 71 70 71 www.maskinforretningen.no</p>	<p>Friestad Kjøkken & Interiør as Vestheimvegen 33 4250 Kopervik Telefon 52845090 www.friestad.as</p>
<p>coop Sørvest</p>	<p>INTERFLORA Rossebø Blomster Salhusveien 148, Tlf. 52 73 73 00 www.rosseboblomster.no</p>	<p>MENY GARDSENTERET Nygaardsvn. 6, 5515 Haugesund</p>	<p>Vakker hvile </p>
<p>NORD ROGALAND BLIKK & VENTILASJON Skjoldavag. 134, 52715977</p>	<p>GEIR SIRNES a/s AUT. RØRLEGGER Karmsundgt. 58 – P. b. 2129, 5504 Haugesund Butikk: 52 80 60 70 – Mob. 408 06 070 – Vaktfri. 41 41 22 22</p>	<p>expert </p>	<p>Sørhaug www.nilsorhaug.no</p>
<p>Ølen Betong Tlf 5377 5200 www.olenbetong.no</p>	<p>O. J. Hanssen A/S Haraldsgt. 147 – 5527 Haugesund</p>	<p>Knutsen OAS Shipping </p>	<p>GRAVSTEIN Se vår store utstilling, eller be om katalog</p>
<p>SIKRING & LÅSESERVICE Raglamyrveien 11 – 5504 Haugesund Telefon 52 71 31 55 Leverandør av Låssystem og dørbeslag</p>	<p>Naturbakst BAKERI & KONDITORI</p>	<p>odd inge's gull & sølv Haraldsgt. 120 - 5500 Haugesund - Tlf. 52 72 42 89</p>	<p>Skattkjær Skiferindustri as Ørpetveitvn. 59 Telefon 52 70 42 90 5534 Haugesund. Telefax 52 70 42 91 www.skattkjaer.no E-mail: post@skattkjaer.no</p>
<p>HAUGLI BAKERI DU FINNER VÅRE BUTIKKER HER: Haraldsgaten 111, Haugesund, tlf. 968 04 696 Øvrevegten 161, Haugesund, tlf. 52 70 32 22 Rennesøygt. 10, Haugesund, tlf. 982 21 236 Kafe Espresso, Haraldsgt. 134, Haugesund, tlf. 948 65 987 Kvaliseretret, Haugesund, tlf. 406 99 469 Mega Storsenter, Kopervik, tlf. 947 91 644 Oasen, Oasen storsenter, tlf. 468 05 559 Amanda Storsenter, tlf. 947 81 572 Sveio senter, tlf. 941 96 070 Åkodal senter, tlf. 947 95 868 Raglamyr, Longhammarveien, tlf. 406 99 467</p>	<p>HAUGALAND RENGJØRINGSERVICE A/S Telefon 52 72 15 55</p>	<p>HTG Haugesund Toppidrettsgymsas</p>	<p>JaDa JaDa, din frisør i Kvaliseretret og i Solvangen nærsenter. Langåpent hver dag! Kvaliseretret, tlf: 52 73 66 00, Solvangen, tlf: 52 73 86 00</p>
<p>Ekornsaeters BLOMSTERFORRETNING Tlf. 52 72 21 75 - Haraldsgt. 95 - Haugesund</p>	<p>ETR Elektro & Telecom</p>	<p>TRYGVE TRAFIKKSKOLE Øvregt. 173 – 5525 Haugesund Tlf. 40 30 00 80</p>	<p>Aa.ODDENES. EFTF FAGAD/ RØRVENTILASJON/ KJØKKENRØR/ TAKRØR/ TØR/ REFERANSEN/ SØRSTEN/ JERNVÅR/ TØR/ ISBERG/SØR</p>
<p>Haraldseid TRAFIKKSKOLE Tlf. 52 72 10 39 post@haraldseid-trafikk.com</p>	<p>HAGLAND </p>	<p>HAUGALAND NÆRINGS-PARK Ressurser i samspill</p>	<p>BYGGMESTER KOMPANIE Rennesøygt. 12, 5537 Haugesund Tlf. 52 73 85 40 post@byggmesterkompaniet.no www.byggmesterkompaniet.no</p>
<p>Folkeuniversitetet KURS OG STUDIER DER DU BOR! www.folkeuniversitetet.no</p>	<p>TØGERSEN ELEKTRO AUT. ELEKTROENTREPRENØR</p>	<p>1 PER VELDE AS EN GOD KONTAKT</p>	<p>HAUGESUND BEGRAVELSESBYRÅ Egeland-Eriksen Tlf. 52 71 60 50</p>
<p>HAUGESUND SENTRUM </p>	<p>STATOIL Statoil Kvala Prøv byens beste bilvask</p>	<p>OPEL Åkra Bil Diktervegen 8, 5538 Haugesund 52 70 60 00 www.aakrabil.no</p>	<p>Karsten Bjellanc - reirentreprenøren på Haugalandet</p>
<p>AutoMester Birger Aase Bilrekvisita as 5500 Haugesund Telefon 52 73 70 25</p>	<p>HAUGESUNDS Elektriske AUT. INSTALLATØR Skjoldavegen 121, 5519 Haugesund Tlf. 52 71 77 11 – E-post: post@haugel.no</p>	<p>Klink 3 Tannleger Karmsundgt. 59 B, Postboks 4093, 5506 Haugesund Telefon 52 01 08 60</p>	

Fin fram på kirkas nettsider

I fjor høst fikk Den norske kirke i Haugesund nye nettsider. På www.kirken.no/haugesund finner man fellesrådet i Haugesund sin side. I tillegg har hver menighet sin egen nettside. I stedet for /haugesund søker man da på /skare, /rossabo eller /varfrelers, eller bruker snarveier på haugesund-siden. Velger du linken KALENDER øverst på hver menighets side, kommer du til en oversikt over både gudstjenester og aktiviteter i menighetene. Velger du en av tema-boksene, som for eksempel BARN OG UNGE, VOKSEN eller DIAKONI, finner du en nærmere presentasjon av alle tilbudene menigheten har på de ulike områdene. Ta kontakt på 52809500 eller tms@haugesund.kirken.no hvis det er noe du savner på nettsidene!

VÅR FRELSERS MENIGHET

AVSKJED OG VELKOMST:

Søndag 1. mai kl. 11.00:

Gudstjeneste i kirken og avskjedsmarkering i menighetshuset etterpå – for og med sokneprest Sveinar Medhaug. Åpent for alle.

Søndag 15.mai

Pinsedag kl. 11.00:

Høytidsgudstjeneste med dåp og nattverd og innsettelse av menighetens nye sokneprest, Sigve Hasseløy Clementsen. Velkomstkirkekafe i menighetshuset etterpå.

17.MAI:

Kl. 11.45-12.30

FESTGUDSTJENESTE

i Vår Frelzers kirke. Prost Rune Steensnæs Engedal. Kantor Håvard Skaadel. Sangere fra Vår Frelzers kirkes kantori.

Kl. 12.30-14.30 FESTKAFÉ

i Vår Frelzers menighetshus.

SOMMERFEST FOR HELE MENIGHETEN

Søndag 12. juni

arrangeres sommerfest for hele menigheten.

Kl. 11.00-12.00

Gudstjeneste i Vår Frelzers kirke

Kl. 12.00-14.00

Sommerfest utenfor menighetshuset med grilling og leker av ymse slag.

SØNDAGSSKOLE

Søndag 29. mai. Frammøte i kirken kl. 11.00 – vi vandrer sammen bort til menighetshuset.

BABYSANG

Torsdager kl. 12.00 i Menighetshuset. Kontakt: Jon Erik Strand, 982 42 090

LØRDAGSGODT FOR 10-12 ÅRINGER – I MENIGHETSHUSET

28. mai kl. 12.00-14.00

LØRDAGSKAFÉ FOR MENNESKER MED UTV.HEMMING

I salongen på Vår Frelzers menighetshus, kl. 12.00: 30. april og 4. juni (Ut på tur).

KIRKERINGEN, i salongen på Vår Frelzers menighetshus, kl. 11.30.

Onsdag 4. mai og 1. juni.

ÅPEN KIRKE

I mai, juni, juli og august holdes kirken åpen for publikum og turister onsdag 11-14, fredag 10-14 og lørdag 11-14.

FORMIDDAGSANDAKT OG KAFÉ HVER FREDAG:

Hver fredag kl. 11.00 er det formiddagsandakt i Vår Frelzers kirke og «åpent hus» med kaffe og noko attåt etterpå. Avvik fra dette er fredag etter Kr. Himmelfartsdag, 1. mai og andre helligdager.

Vårbasar på fredagskaféen er 29. april.

Orgelkonsert

8. mai kl. 19.00 i Vår Frelzers kirke
Goos ten Napel spiller verk av JS Bach, M Reger og J Langlais.

ROSSABØ MENIGHET

KONSERTER I ROSSABØ KIRKE

27. april kl. 19.30:

«Haugesund Vokalensemble synger kveldstoner i april»

1. mai kl. kl. 18.00:

Nord-Rogaland symfoniorkester spiller Beethovens «Trippelkonsert» og 8. symfoni, i tillegg til «Adagio» fra Bachs dobbeltkonsert.

26. mai:

Haugesund kulturskole, vårkonsert.

Åpen kirkestue

Velkommen til en koselig og uformell samling hver tirsdag kl. 11.00 i kirkestuen ved Siloen i Rossabø kirke. Mat, prat og litt program.

SKÅRE MENIGHET

Givertjeneste til orgelet i Udland

Skåre menighet skaffet seg et fantastisk orgel i Udland kirke i fjor sommer. Menigheten hadde samlet inn og spart penger som er brukt til å betale orgelet. Samtidig er det lånt penger for å få orgelet finansiert. For å betale ned lånet samles det nå inn penger. Noen faste givere har meldt seg, men flere trengs!

Brosjyre og informasjon finnes på kirketorget, og på www.kirken.no/skare, velg KIRKEMUSIKK.

Danse mot vår – Konsert

10. mai kl. 18.00

Udland aspirant- og barnekor sammen med musikerne Halvor Lillesund (tangenter), Kjetil Lindø (bass), Siri Øverland (sax) og Vegard Fossum (trommer).

Korets faste organist og pianist er Leiv Rossehaug mens Brit Steinsland er dirigent.

Programmet favner fra "Pilutta deg" til "For the Beauty of the Earth" av Rutter.

Velkommen til både store og små!

Billettpris: 100,- kr for voksne, 50,- for barn, 200,- kr for familie.

Paradis på jord

Vårsol, en flekk stampet jord, noen raske streker med en pinne, en stein. Paradis!

Sara Emilie Vatnem-Sjursen og Elisabeth Eriksen lar seg ikke be to ganger. Paradis er gøy. Begge er fem og et halvt og begynner på skolen til høsten. Begge har stødige ferdigheter i å hoppe paradis. Det har de lært i barnehagen.

Mødrene lurte litt på om paradis er litt mindre i vinden nå. Da de gikk på skolen, var det malt opp paradis på asfalten i skolegården på Austrheim skole. Den som ser et paradis på Austrheim skole nå skal enten ha godt syn eller godt minne.

- Nå er det så mange andre ting, sier mødrene, Henriette Eriksen og Annette Vatnem-Sjursen. Men kanskje maler de et nytt paradis på skolen når det er dugnad før 17. mai?

Internasjonal

Paradis er en internasjonal lek. Med erfaring fra den norske paradisleken kan du klare deg godt i tilsvarende aktivitet i Frankrike, USA, Cuba, Tyskland, India eller Sveits. Eller i England, for den del, der leken er nevnt i skriftlige kilder allerede på 1600-tallet. Scotch-hopper ble den kalt, og det heter den ennå. Den gangen ble den omtalt som en lek for gutter, men etter et par hundre år eller så gikk den over til å bli en lek mest for jenter. Siden har pendelen svinget tilbake, så nå er paradis både for gutter og jenter.

Lang historie

Hvor man hoppet det aller første paradis, er uvisst. Kanskje var det allerede i antikkens Roma. Der har arkeologene funnet paradistegninger risset i stein. Romerne var veinbyggere og bygde et veinett som strakte seg fra Lilleasia til Nord-Europa. Muligheten til å risse paradisspill på steinlagte romerske veier kan ha bidratt til utbredelsen av spillet. Om spillet har eksistert i enda tidligere tider kan vi vanskelig si noe om. Selv med moderne metoder er det vanskelig for arkeologene å finne rester av paradiser tegnet med en pinne på et stykke flat og hard jord.

På 1800-tallet:
Franske gutter gjør klart for paradishopping. Malt av den selvlærte maleren Theophile Emmanuel Duverger en gang på slutten av hundreåret.

Gode minner

Paradis vekker gode minner. En melding på Facebook om paradishopping spant fort en lang tråd av haugesundsk barndom på 50-, 60- og 70-tallet. Om å streke kritt eller potteskår på værlig tørr asfalt, om å streke paradis med pinne, om hvordan rutemønsteret skulle være, at man ikke skulle trække på strekene eller treffe dem med hinkesteinen. Om å hoppe paradis midt i Sørhauggata med mer eller mindre selvpålagt vikeplikt for biltrafikken, slik man kunne gjøre den gang.

Paradis har mange varianter. Den vi har bilde av her ble i Haugesund kalt for Måneparadis, men det fantes også en med seks kvadratiske ruter, der man hinket en stein fra rute til rute, og de to rutene lengst borte var halvert med diagonaler fra ytterkantene og mot det fjerneste punktet på midtlinjen. Traff man i de ytterste halv-rutene, som gjerne var merket med "død", var det tilbake til start.

En tysk "innvandrer"?

Men hvorfor heter det paradis?

Det burde vi vel kunne fortelle når vi skriver om dette i et menighetsblad. En ting er i alle fall sikkert: Leken har mange ulike navn, også innenfor samme land. I Sveits og deler av nabolandene er det vanligste navnet «Himmel und Hölle» - Himmel og helvete. Det nest siste feltet heter helvete, og det siste heter himmel. Startfeltet heter Jorden, og helvete skal man hoppe over på vei til himmelen.

I nabolandet Tyskland er det også mange navn på spillet. Ett av dem er «Paradiesspiel». Da ligger det nær å tro at det kan være en forbindelse til det norske navnet på spillet.

AV KNUT MELAND ■

Foto: Knut Meland

I 2016:

Sara Emilie Vatnem-Sjursen og Elisabeth Eriksen (i rosa), en hinkestein og en paradis ved Austrheim skole.

PARADIS I ANDRE LAND:

Sverige:	Hoppa hage
Danmark:	Hinkeleg, hinkerude, hinkespil
England:	Hopscotch, peevers, pabats.
Tyskland:	Hickelkasten, Tempelhüpfen, Paradiesspiel
Østerrike:	Himmel und Hölle
Frankrike:	Marelle, Palet.
Spania:	Peregrina, Mundo
Russland:	Klassiki
Nigeria:	Swehi
New York by:	Potsy
India:	Kith-kith

Kilde: Wikipedia

PARADIS I BIBELEN:

Etter at Jesus er korsfestet, spotter en korsfestet forbryter Jesus. En annen korsfestet forbryter irettesetter spotteren og sier:

«Frykter du ikke Gud, enda du har samme dom over deg? For oss er dommen rettferdig, vi får bare igjen for det vi har gjort. Men han har ikke gjort noe galt.» Så sa han: «Jesus, husk på meg når du kommer i ditt rike!» Jesus svarte: «Sannelig, jeg sier deg: I dag skal du være med meg i paradis.»

(Lukas 23)

Paulus skriver om Jesus: «Men jeg vet at dette mennesket ble rykket bort til paradis – om han var i kroppen eller utenfor kroppen, vet jeg ikke, Gud vet det.»

(2. Korinterbrev 12)